

Keszeli Sándor:

Életvezetés: hivatás, elkötelezettség...

Merre menjek? -

**Hivatásgondozás a
hétköznapokban**

**Országos Lelkipásztori Napok,
Eger, 2019. január 30.**

1. A hivatás – teológiai háttér

- Isten **mindenkit** valamire teremtett.
- Isten hív, ember válaszol (párbeszéd).
- Egész életen át fejlődik.
- Lényege a szolgálat.
- A főszerep a fiatalé.
- Higgyük: a Lélek munkál benne.
- Meghívás, vonzás vs. terelés (kényszer).

Isten **mindenkinek** az életében működik:

- ajándékokat (képeességeket, vágyakat, álmokat) „ültet” belénk.
- hogy tudassa tervét, „közvetítőket”, és a valóságból érkező és kimozdító „provokációkat” használ (tapasztalatok).

2. Hivatáspasztoráció – Kiknek? Pontosabban kikkel?

Z-generációs (1995-2009)

vonások:

- virtuális élettér – kommunikációs, kapcsolatteremtési nehézségek;
- nagy szabadság-, interaktivitás-, mozgástérigény – közösségi kommunikáció;
- a hitelességre érzékenyek – kihívás;
- önkiteljesedés megtalált útjában

A virtuális világ és a média folyamatos hatása:

- türelmetlenség,
- motiválatlanság,
- erős fogyasztói attitűdök,
- a celebkultúra hamis értékei alakítják döntéseiket,
- „érzelmi inkontinencia”,
- azonnali megosztás, a magánélet határainak kitágulása.
mint megküzdési stratégia,
- gyakran írásban kommunikálnak
- narcisztikusak.

Ezek hivatáspasztorációs kihívások is.

Miért ilyenek ők?

Életstílusuk reakció a felnőttek életmódjára. Sokak alapvető szükségletei nincsenek kielégítve.

Vallásosságuk - Ifjúság 2016:

Egyháziasan vallásos: 2000: 10%; 2016: **6%**

Maga módján vallásos: 2000: 46%; 2016: 43%

Nem vallásos: 2000: 28%; 2016: **41%**

2016: 4% min. hetente, további 5% havonta néhányszor jár misére/istentiszteletre.

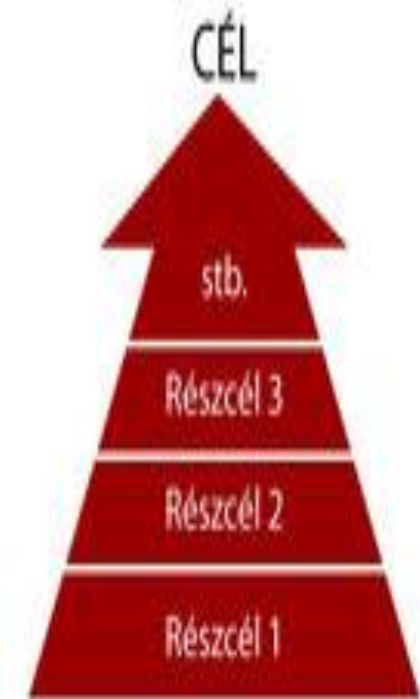
3. Hivatáspasztoráció – Három szint

4. A hivatáspasztoráció, céljai, feladatai, szereplői, útja

4.1. Céljai (átfedik a hitébresztés céljait):

- Felfedezni életünk „rejtett tervét”.
- Mélyebb önismeret és önszeretet.
- Felismerni Isten jelenlétét.
- Figyelmesnek lenni a valóság megszólításaira.
- Belenőni a krisztusi

4.2. Mi tehetünk ezeken a szinteken? (feladatok)

4.2.1. Az élet mint hivatás szintje:

hosszú távon gondolkodni. Ehhez kell:

a) A biztonság és védettség
szükségletének kielégítése

(ősbizalom – „A jövő jó, érdemes várni.”)

b) Az önmagammá és többé válás szükségletének
kielégítése (elismertség, pozitív énkép).

c) Az értelmes cél igényének kielégítése (csend,
összeszedettség, vágyak tudatosítása, kritika, ideálok,
modellek, azonosulás, világos értékrendszer,

Hol történjen mindez?

1. A fiatalok élettereiben (missziós dimenzió): család, iskola, szabadidős terek (pl. oratórium).

2. keresztény közösségben.

3. Az elvonulás tapasztalatában. (benső világom tapasztalata, vágyaim felfedezése; a „Másikra” figyelés.

3 lépésben: *1. törés, elkülönülés* – puszta-tapasztalat; *2. a magány próbája* – vágyaim találkozása a közeli Istennel, *3. átalakulás*: reflexió, a tapasztalatok kifejezése.)

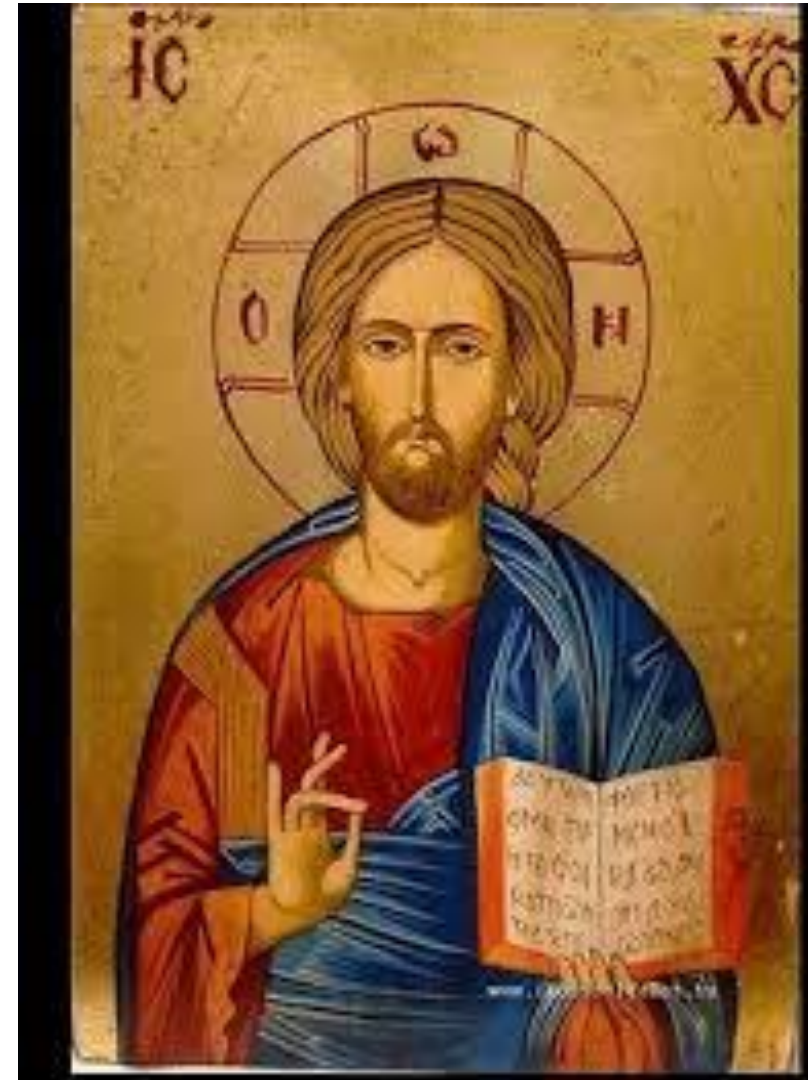
4.2.2. A keresztény hivatás szintje:

krisztusian érezni, gondolkodni, dönteni, cselekedni. (A hit iránt érdeklődőkkel, és hitüket gyakorlókkal.)

Hol és hogyan történjen mindez?

Csoportban és egyénileg.

1. Katekumenátusban.
2. Ifjúsági (ima)közösségekben: középpontban az élet és a Szentírás.
3. A keresztény családban (az alapvető szülői attitűdök

4.2.3. Élethivatás, egyházi szolgálat szintje:

elköteleződni.

Hol és hogyan történjen mindez?

Egyénileg: bensőséges, időt nem kímélő, szeretetteljes kapcsolatban: fiatallal és Istennel – hídként.

Közösségileg: megtapasztaltatni életünket.

4.3. Ki végezze a hivatásgondozást (lelkivezetést)?

Szinttől függ:

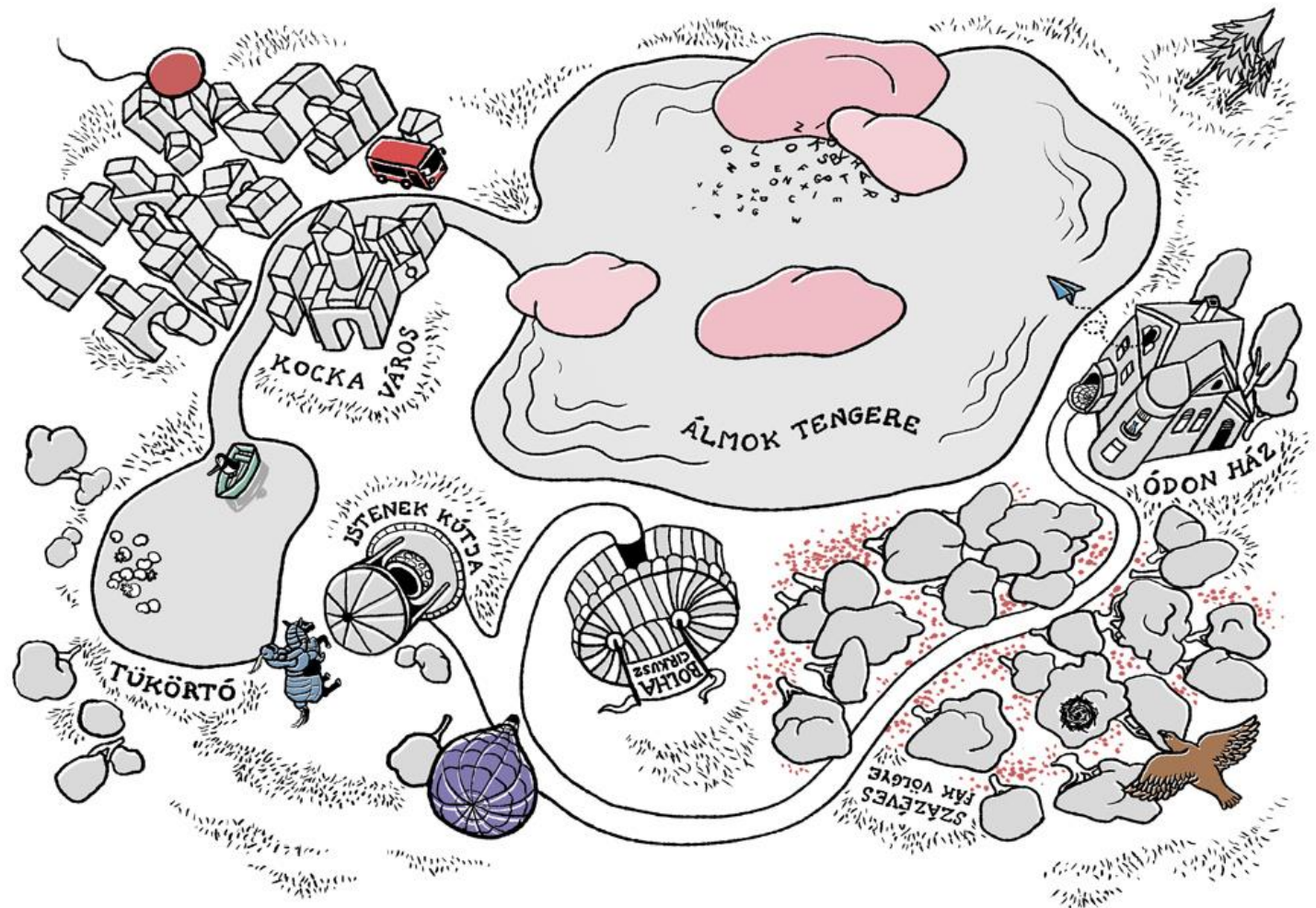
1. szint: szülők, család, nevelők, barátok, plébániai közösség minden tagja.
2. szint: kisközösség, hitét komolyan megélő felnőtt.
3. szint: erre felkészült személy (pap, szerzetes, diakónus, katekéta, hitét komolyan vevő, hozzáértő (felkészült) felnőtt keresztény – a közösséggel együtt a közösségben.

4.4. Útjai

Mindennapi kapcsolatainkban.

Minden szinten átgondolt, a tárgyalt elemeket integráló folyamat lépései szerint (is) – pasztorális tervek alapján.

Összegzés:

Mindenkinek van hivatása.

Hivatásunk felfedezése hosszú, személyes út, minőségi ugrásokkal (3 szint).

Az alapvető emberi szükségletek megválaszolására ma különösen érdemes odafigyelnünk.

Kulcs a személyesség és a rászánt idő, illetve a mi hivatásbeli „minőségünk”.

A hivatás felfedezése a nevelés során tudatosan kísérhető (kapcsolat, nevelési tervek)

